

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 April 1880, kl. 10 f. m.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 10,
med anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl.
Maj:t med anhållan om utarbetande af förslag till ny
lag för enskilda banker.*

Uti en motion (N:o 147), som blifvit i Andra Kammaren inlemnad och till Utskottets behandling hänvisad, anför Herr *C. J. Ödman*, att nu gällande lagstiftning för de enskilda bankerna innebär en stor fara, som kan medföra betänkliga rubbningar i landets ekonomiska förhållanden, hvarför han anser det vara högeligen af nöden att, innan oktrojerna för dessa banker tilländagå, söka undanrödja hvad som i lagstiftningen är felaktigt, på det att de må för framtiden kunna bättre än hittills uppfylla sitt ändamål.

Såsom skäl till anmärkningar mot nu gällande lag för rikets enskilda banker framhåller motionären,

att det är tillåtet enskild bank att upptaga depositioner samt upp- och afskrifningsmedel till obegränsade belopp utan hänsyn till bankens grundfond;

att den lagliga proportionen mellan inneliggande guld och utelöpande sedlar är för liten, samt

att staten icke har någon utväg att nöjaktigt kontrollera och bestämma när enskild bank, som förlorat 10 procent af sin grundfond, skall

ställas under utredning, enär detta beror af bankens egna räkenskaper, hvilka statens myndigheter icke hafva rätt att kontrollera o. s. v., hvarföre han föreslår,

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om utarbetande af förslag till ny lag för de enskilda bankerna med uppmärksammande af de i motionen antydda viktiga omständigheter.

Angående motionärens anmärkningar emot vår nu gällande lag för enskilda sedelutgifvande banker, som innehålles i Kongl. kungörelsen af den 12 Juni 1874, kan Utskottet icke till alla delar deruti instämma. Hade motionären uppmärksamt genomläst sistnämnda kungörelse och särskildt t. ex. dess 19 §, så skulle han utan tvifvel funnit att det åtminstone icke är lagens fel, om tillräcklig och kraftig kontroll öfver våra enskilda banker och deras verksamhet icke eger rum. Det är dock icke i den mening som skulle ifrågavarande lagstiftning sakna hvarje brist eller behof af rättelse, som Utskottet nödgas för närvarande afstyrka motionen. Det sker af annan anledning, hvilken Utskottet ber att med några ord få angifva.

Då ifrågavarande motion afser att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t begära förslag till en helt och hållet ny lag för våra enskilda banker, gående i en viss riktning samt uppmärksammande vissa uppgifna omständigheter, så anser Utskottet att motionen, såsom afseende ändring och stiftande af civillag, otvifvelaktigt och enligt föreskriften i 42 § Riksdagsordningen hade bort hänvisas till behandling af Lag-Utskottet. Till stöd för riktigheten af denna uppfattning torde det vara nog att erinra om Konstitutions-Utskottets dom i tvenne liknande frågor, uttalad i dess Memorial N:o 1 vid denna riksdag af den 23 Februari detta år, hvartill Utskottet ber att få hänvisa. Ett ytterligare stöd för sin åsigt har Utskottet deruti att, så vidt känt är, alla banklagstiftningsfrågor blifvit i sammansatt Lag- och Banko-Utskott behandlade. Så skedde senast 1874, då nu gällande lag för enskilda bankerna förelåg till Riksdagens afgörande.

Om det också låter tänka sig att i en banklag kan förekomma stadganden af administrativ natur, öfver hvilka Konungen ensam har rätt att bestämma, samt att ett tillfälligt Utskott skulle kunna ega både befogenhet och förmåga att behandla en motion, som blott afsåge framställning af en Riksdagens önskan i ett sådant enskildt afseende — så före-

ligger åtminstone icke ett sådant fall här, då frågan gäller en anhållan om förslag till en helt och hållet ny lag.

Det skulle visserligen synas som Utskottet under sådana förhållanden bort till Kammararen återlemna ifrågavarande motion. Att så ej skett har berott på vissa omständigheter, som egde rum vid remissen af motionen, men hvarom Utskottet anser sig icke behöfva eller böra erinra.

Då således Utskottet till följd af Grundlagens föreskrift samt dertill i saknad af de krafter och insigter, som äro nödiga för ett gransknings- och utredningsarbete af den vikt och omfattning som ifrågavarande, hvarken tilltror sig ega befogenhet eller förmåga att behandla den nu föreliggande motionen, så återstår ej annat än att för Kammararen hemställa,

att Herr Ödmans ifrågavarande motion för närvarande ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 April 1880.

På Utskottets vägnar:

A. J. LYTH.

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 April 1880, kl. 10 e. m.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 11,
med anledning af väckt förslag om förändrad lydelse af
48 § mom. 1 i Kongl. Förordningen om fattigvården
i riket af den 9 Juni 1871.*

Sedan Herr Ekström i en till Första Kammararen inlemnad motion (N:o 29) på angifna skäl föreslagit, att Riksdagen må i underdånig skrif-